

משב רחוק בקרב יבואני הרכב הפרטי

הנתונים של מכירת מכוניות נוסעים בינואר מראות ירידה דראסטית במכירת המצב גרם קשייזליות חמורים לכמה יבואנים, ואם לא תחול התאוששות בענף, צפויות פשיטות-רגל גדולות.

בינואר מכרו כל היבואנים 1057 מכוניות, לעומת 3967 באוקטובר. המכונות היחידה שעלתה היא "סובארו", שבאוקטובר היתה 20% מהשוק, ובינואר 40%. בינואר נמכרו מכוניות מדגם "סובארו" - 631, "פז"ו" - 83 (לעומת 300 באוקטובר), "פורד" - 148, "פולקסוואגן" - 49, "לנצ'יה אוטוביאנקי" - 135, "רנו" - 92, "ליאו גולדברג" - 41, "מכשירי תנועה" - 6, "וולוו" - 50, ב.מ.וו. - 13, "אלפא רומיאו" - 14, "ווקסהול" - 13.

גם מכוניות "פיאט" החזיקו מעמד יפה. בינואר נמכרו 232 לעומת 289 באוקטובר.

במצב חמור נמצאים יבואנים, שמכרו מאות מכוניות לחודש, והחזיקו מלאי של כמה חודשים. יבואני "פז"ו, למשל, מחזיקים מלאי של אלפי מכוניות, המוערך ב-10 מיליון דולר. "פורד" מחזיק במלאי 700 משאיות לא-מכורות. "פיאט" מחזיק במלאי יותר מ-1000 מכוניות.

לדברי יבואנים, המפתח למכירות הוא המחיר. מכונית במחיר זול נמכרת עדיין. "אונגר סוכנויות", יבואני "אוטוביאנקי" ו"ברייטש לילנד", שמכרו קודם 10 מכוניות ביום, ירדו עתה ל-3 ביום. משאיות שהובאו ארצה יוצאו שנית ונמכרו למדינה אפריקאית, והזמנות רכב-נוסעים בחברה האיטלקית מבוטלות עתה במהירות. מכירת 45 המשאיות, במחיר מיליון לירות כל אחת, הסירה נטל כבד מעל החברה. החברה מכרה עתה 320 מכוניות, "אוטוביאנקי" ל"הרץ" ו"אביס", וגם דבר זה הקל עליה.

מציעים 500 מיליון דולר אשראי לחברות ישראליות

חברת "סאטון אנד ראנד אינטרנשיונל" נאלצה ששנייה היא מיכאל שטרן, שלחה מיכאלים לכמה חברות בישראל והודיעה על הקמת קרן לאשראי לחברות ישראליות, בהיקף של 500 מיליון דולר. הקרן תפעל החל בתחילת 1981, בתנאי-מימון ריזלים. כל חברה שתעמוד בתנאי-הבדיקה תוכל לקבל סכומי אשראי של 50 אלף עד 2.5 מיליון דולר. כדי להסביר לחברות הישראליות את מטרתן ודרכי פעולתן, הקרן, היא תקיים בתחילת מאי בישראל שני ימי-עיון בבתי-מלון בתל-אביב בירושלים: ב-6 במאי ב"מלון "דיפלומט" בירושלים ו-7 במאי ב"דיפלומט" בתל-אביב.

רק בכוח הבורסה

רב-סרן שמועתי מת בבורסת נירות הערד, והכוונת הדוחמים כיום הם קבור צות המשקיעות הון רב בהזות המניה. רק כאשר המניה החלה צוברת תאוצה, יכולים סיפורים לסייע.

כך, למשל, מניות "אתא". לקבוצה, הדוחמת להשקיע בביקושים המישה מיליון לירות, היה דרוש שבוע כדי להרים את השער בחמש נקודות, ורק כאשר החלה המניה לזוז, החלו גם סוחרים - כמו חוזה גדול עם הצבא הגרמני, ואחר כך חוזה עם הצבא הסיני. קבוצות דומות התלבשו גם על מניות הנפט, ביגלל הודעות האוצר על גיוסי נפט גדולים. אפילו מניות "ירדן" עלו ב-43%. עליות אלה הן טפשיות, שכן ה"אוצר הודיע על הנפקת איגרת-חוב למימון עסקיה-הנפט, והביקוש יהיה להן. בעיקרו של דבר תיקנה הבורסה, ב"שבועות האחרונים, את המפולת של נובמבר, במאמצים אדירים של הבנקים חזרו המניות לרמתן הסבירה. פרט ל"קבוצת "כלל", שלא טיפחה את שריה, כל יתר הקבוצות הסולידיות הוכיחו ל"משקיעים כי ניתן לסמוך עליהן. ה"בעייה העיקרית של המשקיעים היא ה"אינפלציה. המשקיעים במניות מתפללים לכך ששרי-האוצר יבלום את האינפלציה, שכן אז התשואה מאיגרות-החוב תהיה קטנה, וההון יופנה למניות.

כישלון האוצר במדד ינואר היה מכה קשה, אולם נראה כי נוכח כמויות-ההון הזורמות לבורסה, אפילו עליית-מדד של 7.3% לעומת תחזית של 5 עד 6 אחוזים לא תשפיע הרבה. משקיעים ממוחלים סבורים כי בפברואר יעלה המדד יותר, שכן מכירות סוף-העונה נמרו, ומתחילות הקניות לפסח, הגורמות להרמת מחירים. נראה כי נגמרו הסוסים שעליהם ניתן לרכוב. המניות הסולידיות עולות בממוצע של 20% לחודש, תשואה נקיה מאחר ביותר. מניות שכדאי לשים לב אליהן: "הנשרת השוב", הנדחפת בכוח רב על-ידי קבוצת "בלל", "הסנה" הוונחה לאחרונה, ושעריה ירדו ב"10%, ויש לצפות להידוש התמיכה. "בנק המזרחי", העו"מד לרכוש את "בנק טפחות" ו"הבנק הבינלאומי", שעשה מאזן מצויין.

ישראלים לניהול אגודת הידידות הגרמנית

חברי "אגודת הידידות ישראל-גרמניה" בפרנקפורט הביעו מורת-רוח מנסיון נציגי "בנק האיגודים המיקצועיים" הגרמני להשליט את נציגיו בהנהלת האיגוד, תוך העדפת ישראלים, שליחי מדינת ישראל, על גרמנים מקומיים.

אגודות-הידידות, הפועלות הדדית בישראל וגרמניה, נוהגות לבחור בראשי

שגריר מרוז עם פרופסור וין דרכון דיפלומטי ואזרחות כפולה

האגודה בכל ארץ באחד מאזרחי המדינה המקומית, כדי לקרוב לענייני המדינה-האחות. כך, למשל, ראשי אגודת-הידידות הגרמנית בישראל הם כולם אזרחי ישראל.

לאחרונה התקיימה אסיפת-יסוד של סניף האגודה בפרנקפורט, בה השתתפו שגריר ישראל יוחנן מרוז ויו"ר ה"אגודה בגרמניה, הפרופסור ארהרד וין. במהלך האסיפה הציע נציג "בנק האיגודים המיקצועיים" ישראלים בעל אזרחות כפולה בשם משה הס, המישה חברים להנהלת האיגוד. הצעתו כללה את עצמו וגם את יוסף קידר, בעל דרכון דיפלומטי ישראלי, המנהל את מישרד-התיירות בפרנקפורט. ההצעה עוררה רוגז, וכמה משתתפים גרמניים שאלו באסיפה מדוע אין מכניסים להנהלה שמות בולטים כמו חברת-הפרלמנט הגרמנית, רנאטה בלזן, או חבר ה"כח העיר, היינץ רודולף. אחרי ויכוח הולט להגדיל את מיספר-חברי ההנהלה לשבעה, ועל הוספת שני המועמדים הגרמניים, תוך השארת הס וקידר בתפקידיהם.

שוקלים העברת מיפעלים לאירלנד

בעלי מיפעלים ישראלים באזורי-מפתח תוח בודקים עתה העברת ההשקעות לצפון אירלנד, בגלל המדיניות הפוגעת בהשקעות של הממשלה.

מיפעל "ציוד ספורט בינלאומי בע"מ", שהוקם בכרמיאל לפני כמה שנים, ב"השקעות גרמניות וישראליות, מייצא עתה ציוד ב-2 מיליון דולר. המיפעל התחיל לפני שנה לפעול להקמת מיפעל נוסף במינצפרימו, תוך רכישת מיפעל הפלסטיק המקומי, והסבתו למיפעל לייצור מצור-ספורט פלסטיים לייצוא. למיפעל על יש הזמנות-לייצוא בטוחות של 900 אלף לירות אנגליות. שינוי מדיניות הממשלה לגבי השקעות באזורי-מפתח הביא את המשקיעים הזרים לביטול ה"תוכניות, והעתקתן לצפון-אירלנד.

נשיא החברה, יוסף כפרי, ציין כי המשקיעים רוצים עתה לבטל כליל את השקעותיהם בישראל. הסיבה לכך היא ביטול עידוד הייצוא מצד הממשלה. אומ"נס מכריזה הממשלה כי לייצוא לא יחסר מימון, אך במועל דורשים נגד ה"אשראי לייצוא ערבויות שתספקנה את הבנקים. חברות גדולות אינן נדרשות על-ידי הבנקים לתת ערבויות כאלה, אך חברות קטנות, שכל נכסיהן משוע"בדים כבר, אינן יכולות להמציא את הערבות הנדרשת, כדי לקבל מימון עבור ייצוא.

מנחם גולן לא יפיק בישראל המפיק מנחם גולן הודיע לאיגוד המפיקים על התפטרותו מנשיאות האיגוד, כיוון "שאין בתוכניותיו להפיק סרטים בהארץ. כך מוסר פרוטוקול ה"הלת איגוד-המפיקים בישראל.

הנהלת האיגוד החליטה להעסיק אדם, שיטפל מטעמה בנושאים הדורשים פעילות בין חברי-הכנסת ומישרדי-ממש"לה. הוצעו שני מועמדים: ראובן ריב-לין ונחמן אוריאלי. הצעה מעין זו נידונה בזמן בוק המפיקים, שרתעו כל העת, בגלל החוצאה הכספית הכבדה הכרוכה בכך.

ל"רסקו" אין ערבויות לביטוח דירות

חברת "רסקו" אינה יכולה להמציא ערבויות מספיקות לביטוח דירות, שהיא מוכרת בהתאם לחוק. הסוכנות היחידה, שהיא בעלת "רסקו", מסרבת להעמיד לרשותה ערבויות אלה. אם לא תפתור החברה את הבעייה, היא לא תוכל למכור דירות.

בהתאם לחוק, חייב קבלן המוכר די"רה לבטח את הדירה, כדי להבטיח את כספי הקונה. חברות-הבנייה הגדולות הקימו חברה משותפת לביטוח, בשם "חרמון". כל החברות נוהגות לתת ערבויות לחברת "חרמון" תחת לשלם לה את הפרמיות הנדרשות. לחברות יש בעלי-מניות חזקים, המסוגלים להעמיד ערבויות אלה, כך, למשל, חברות הבנייה של "דיסקונט" ("גד", "נכסים" ו"בנין") מקבלות ערבות מ"בנק דיסקונט". "רסקו" נהגה כל העת לתת ערבויות של הסוכנות, אולם עתה מסרבת הסוכנות להמשיך בנוהל זה.

מיהו סוחר בניירות-ערך?

בבורסה לניירות-ערך פועלים מזה שנים מאות אנשים, שיעקרו עיסוקיהם והכנסותיהם באים מפעילות בניירות-ערך. למרות זאת, אין הם משלמים כל מס-הכנסה על הכנסותיהם אלה, כיוון שהם מצהירים על עצמם כעל בעלי מיק-צוע אחר, ממשיכים אף לקיים מיקצוע אחר זה, ולשלם מס מלא על ההכנסות ממנו. במרבית המקרים, ההכנסות מן המיקצוע האחר הן זעומות, לעומת ה"הכנסות מניירות-ערך. החוק מחייב את שילטונות המס להכריז כי המיקצוע ה"מכניס יותר, כמותית, ייחשב כמיקצוע העיקרי, ובהתאם לכך חיה על מס ההכנסה לחייב פעילי-בורסה אלה לשלם מס מלא על הכנסותיהם מניירות-ערך. המצב הוא שההחלטה על הכרזה כזו נתונה בידי כל פקיד-שומה, ואם יש לנישום קשרים מיוחדים עם פקיד-השומה, הוא לא יכריז על הנישום ועיסוקו מניירות-ערך כמיקצוע עיקרי. מיקצוע אחרים, שנבדקו לאחרונה, הראו כי כמה פקידים-שומה החליטו לחייב מנחלי-היב"ר, רות, שעסקו בבורסה לשלם מס כסוחים מניירות-ערך. באחד המיקרים חייבו בעל חברת-ביטוח להיחשב כסוחר בניירות-ערך, וטענו שאם עשה יותר מ-300 פוע"לות לשנה, הוא נחשב כסוחר. אחרי ויכוחים ממושכים הסכימו לבטל את ה"הגדרה, תמורת התחייבות האיש שלא יעשה יותר פעולות בניירות-ערך בכספיו שלו, או בכספי החברה, עבור אחרים. האיש הצביע על ראשי קונצרנים פיננסיים במשק, שכולם פועלים בבורסה תוך שימוש בכספי הקונצרנים ובידע ש"יש בידיהם כתוצאה מעמדתם הציבורית. משום-מה אין נוהגים פקיד-השומה כלפיהם לפני החוק.

הגואל שוקל התפטרות

מנכ"ל משרד-האנרגיה, דויד הגו-אל, שוקל התפטרות מתפקידו, בגלל אי-יכולת לעבוד עם השר יצחק מלודעי.

חילוקי-הדעות בין הגו-אל עם בעיקר על רקע הוראות לא-הגייוניות והתנהגות לא-סבירה של השר מודעי.

הגואל היה קודם-לכן מפקד הגדה המערבית.

פרש שותף מבעלי "הלו ישראל"

דניאל גולן פרש מבעלותו על שליש המניות של שבועון-התיירות "הלו ישראל". המניות התחלקו עתה בחלקים שווים בין אברהם דיין ויצחק תמיר. בכך גם ירד מהפרק הניסיון למכור חלק בשבועון ל"דפי זהב", המוציאים שבועון מתחרה בשם "השבוע בישראל".